

Ayhan Gölbaşı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir gün

Bir gün bir yerde
Belki karşılaşacağız seninle
Belki tanımayacaksın
Hatırlamayacaksın beni

Biliyormusun
Bende seni hatırlamayacağım
Çünkü seni hatırlamam için
nce unutmam lazım

Ayhan Glbař

Bir Hayattır İstanbul

Bir hayattır İstanbul
Gecesiyle gündüzüyle akşamıyla sabahıyla
Yaşayan, yaşatan, ağlatan, güldüren
Bir hayattır İstanbul

Bir anadır İstanbul,
Şefkatli kollarıyla bize kucak açan
Bizim için kendini ortaya koyan
Herşeyini seve seve veren

Bir babadır İstanbul
Bize sahip çıkan bizi doyuran
Koruyan gözetken kanatları altına alan
Her derdimizi göğüsleyen

Bir dosttur İstanbul,
Sırrımızı paylaşan
Kavgamıza ortak olan
Bizimle içen, bizimle sarhoş olan

Bir düşmandır İstanbul,
Bizi arkadan vuran
Sokaklarında aç sefil perişan bırakan
Gözümüzü kör, yüreğimizi meşin eden.

Bir sevgilidir İstanbul.
Onsuz olmayan
Görmeden durulmayan
Gecesi gözleri gibi ışıltılı olan

Acısıyla tatlısıyla
Zenginiyle fakiriyle
Zalimiyle merhametlisiyle
Bir yaşamdır İstanbul
Bizi peşinden sürükleyen.

Ayhan Gölbaş

Gözyaşı

ıçimde hala etkisi süren bir dinginlik var....sebebini
bilemediğim,acısını yüreğimde taşıdığım sepepsiz belkide sebebi
olan....çare aramak gibi bir amcım yok.bekledim,özledim,sevdim,hasret
çektim,inandım
inandırdım,istemiyorsa arzusu bilir.....hep kavgalıydık
hayatla....mücadele etmekten yorulduğumuzda lanet ederdik...koşulsuz
savunmasız benliğimizi bir hiç gibi paramparça eder sonra bir
gülümsemeyle gülerdik....o gülümsemedir beni ben yaptığını sandığım
şey.aslında bir hiçtir.....yalancı bir güneş...zamansız zannedersin ya
göz yaşlarını...aslında herşeyin sebebi olduğu gibi onlarında sebebi
vardır...insanın kendi yağmurudur..içinden atamadığı zulümle geçen
korkulu ve yalnızlığın acısını atarsın
onlarla...belkide mutluluğunu çığlıklarla bağıramadığın sevinçlerin
yaşadır onlar.....sebepsiz sanma hirbir anını bu gün değil belki ama
ileride herşeyin anladığında anlarsın aslında hayatın göz yaşından ibaret
olduğunu

Ayhan Gölbaş

Hayatımın Kadınına

Hayatımın Kadınına

Oturdum seni düşünüyorum
seni ve seni neden sevdiğimi
düşünüyorum da sevgi nedir?
önce sevgiden başlamalı anlatmaya
sonra seni niye sevdiğimi tartışmalı

Kaç bin sevda yaşadıysam suya, ateşe, demire, kuşlara, rüzgarlara ve ağaçlara dair;
anlamaktan, bilmekten ve yaratmaktan yana; ekmeğe, ipliğe ve çeliğe dair; kaç bin
sevda yaşamaktaysam, tümü insanlar içindir... Yani sevgi dünyaları tek tek doldurup
göğsüne; avuç avuç insanlara vermektir. Ve sevgi mutlaka sevmektir, mutlaka
yürümektir; umudu tırnak tırnak büyüten insanlarla çiftleşmeye kendini uzatıp,
üremektir... Sevgi sesimdir, soluğumdur; anamdır, oğlumdur; sevgi, açlıklara
doğranmaya hazır yumruğumdur. Silahımdır ve tek namusumdur...

seni düşünüyorum
seni ve kendimi
düşünüyorum da
çocukça bir merakla
ve ilk defa
seni niye sevdiğimi kendime soruyorum

Geçmişin tozlu yollarından hızla ve yorularak geçiyorum; dönüp kızaran dağlara
bakıyorum; seni düşününce, tozumu toprağımı tek tek ve imkansız bir sabırla
silkeleyerek, aydınlıklara doğuyorum. Ben yılgınlığın suskunluğu, suskunluğun tiksintisi
ile dal dal kırılıp kururken gönlümde, seni buluyorum yeniden, yeniden yaprak yaprak
gönenip çiçeklere tomurcuklanıyorum.

Seni seyrediyorum. Işık sızan bir kapı görünce tereddütsüz ardına kadar açıp kapıyı,
aşkla odaya doluverişine coşkuyla bakıyorum.
Seni düşündükçe, yıllardır özlemle bağlı küskün kalemimi parmaklarımda arasında
buluyorum.

Sana mektup yazmaya oturup, öykülerle şiirlerle kalkmamı seviyorum

seni düşünüyorum
arabaları zavallı
uçakları cüce görüp
bir hamlede yıldızlarla yanına süzülürmek istiyorum
sabahlara kadar öpüşüp sevişmek
seviştikçe yenilenmek
ve yeniden sevişip
damarlarımda bahar hisirtilerini dinleyerek dinlenmek
sonra kalkıp yüzümü yıkamak, pabuçlarımı çekivermek
fırlayıp güneşi yurduma
hemen ve tek başıma
indiriverecek
kadar yürekli duymak kendimi
sonra, insanların ve seslerin çekildiği saatlerde
yollardan yürüyüp elele
birlikte

içimizde patlayan türkülerle

....
bembeyaz odanda
çiçek
çiçek
yatağında uzanmışız
saçların göğsümde
yoksa benim mi yüzüm dizlerinde
sen mi benim çocuğumsun
ben mi senin oğulcuğun
karışık bir hayli
bir rahmin içinde ikiz
bir rahmin içinde sevişip çiftleşmişiz
seni özlüyorum
aşka yüzde yüz
yüzde yüz bin kere yüz
katıksız katılmanı seviyorum

Düşünüyorum da
seni niye sevdiğimi
bilerek sevdiğimi anlıyorum
sende yeniden yaşama kuşanıyorum

sende insanları
sende yaşamayı
SENİ....
SENİ ÖLÜMÜNE SEVİYORUM

S & S

Ayhan Gölbaş

Unutamadığım Şarkısın

Hani bazen bir şarkı duyarsın
Unutamadığın
Seni acılara, hüznünlere götürür...
Buna rağmen gidip sesini açarsın
koşa koşa....
Yaşarsın o şarkıyı
Son notasına kadar
Sana acı ve hüznün yanında
Tatlı bir mutluluk verir, hoşuna gider
Yüzüne tebessüm verir..
İşte o sensin
Benim şarkım.....

17.05.2006 Beykoz

Ayhan Gölbaş

Zehir

Yine her zamanki gibi sıradan bir akşam ve hiç te sıradan olmayan duygularıyla baş başayım.....sensizlikten oluşan yarımın kanadığını hissediyorum artık.....ne kadar tuz bassamda üstüne olmuyor işte....nedense bir türlü söküp atamadım seni ve sensizliği....her ne kadar başka tenlere yöneldiysem başka canlarda hayat bulmaya çalıştımsada senin yerini hiç bir ten hiç bir can dolduramadı....yine olamadım sensiz ve geri döndüm....biliyorum ki sadece zor olduğun için aşığı sana biliyorum ki benim olduğunda eski aşk yerini sadece alışkanlıklara bırakacak ama belki de daha da büyüyecek...fakat şunu da biliyorum ki ben sana yaklaştıkça senin içindeki o ufak ışık sönecek ve yerini karanlığa bırakacak. ve tekrar ben o karanlıkta ışık aramaya başlayacağım....ama bunları sana son kez söylüyorum...çünkü her şeyin bir dayanma gücü vardır.....benim de dayanma gücüm buraya kadarmış....bundan sonra ya seninle yada hiç bir şekilde sen olmuycaksın hayatımda....diyorsun ya bir akrep gibi zehrime akıtır çıkar giderim...sen zehrini akıttın gittin ben zehirle yaşamaya çalıştım zehirin tükendiği anlarda sana ihtiyaç duydum.... ve bu sana son ihtiyaç duyuşum....

Ayhan Gölbaş